

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes számai ára 10 fill.

Feljelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számai kaphatók: a dohánytársadékn.

A katolikus sajtóról.

A székesfehérvári Belvárosi Kath. Kőr 1908. január 20-iki sajtó-estélyen-felolvasva-Berényi József titáripró.

(Vége)

Hogy hová jutott a sajtó a mi birkaürelmünk és érzékellenességünk látára, annak legmegdöbbentőbb fokmérője az, hogy egy olyan lap megjelenhetik, mint a „Fidibusz”, ez a szemétdomb-csimborasszó melynek tetején a nyomdafestéke lehelhető legundokabb szemérmelenség, már nem is irodalmi értékeltség, hanem egyenesen fajtalanság ül szédültes orgiái írásban és képből.

Ez előtt 20 esztendővel — emlékezem — a rendőrség nagy szigorral ellöbözött és megsemmisített egy „Pikáns Naptár” című sikamlós viccgülyteményt valami illetelenség vagy izetlen vice miatt. A múlt évben véletlenül kezembe került egy fennmaradt példány belőle. Megnéztem. Hát kérem, hiszen ez erkölcsnemesítő, jámbor olvasmány a „Fidibusz”-hoz képest. És lám, ez a lap arcátlan biztonsággal megjelenti hétről-hétre, ott van minden trafikos búban és elég olcsó ahhoz, hogy a kis gimnazisták és a felsőbb leányka tiszorai helyett olvassanak a pad alatt.

Ime, tehát idáig jutottunk. Ez a haladás 2 évtized alatt annak sajtójának, amelyet mi fentartunk és olvassunk. Ez megdöbbentő világossággal láthatjuk már, az irányt, amelyben fut a *moral insanity* utján, melyen minket is magával akar vonzolni.

Vigyázzunk, érejdünk, ocsudjunk fel, míg végkép el nem kését; lökjük ki végre szájunkból az ópiumos pipát, mert több már ellankadt kezünkkel sem leljünk képesek fölemelni s a méregpipa csak akár fog kihullni ajkaink közül, mikor végképen eszabadda, halálra válva, vértelenül földre zuhan.

Mert higgyék meg, milyen tisztelt Hallgatóm, egy szörnyű programnak áldozatai vagyunk, melyet bátran nevezhetünk *program*-nak is.

Valamint Nöleon kaplárja a mársallbotot hordozta tarsolyába, úgy a „fajmagyar” zsunarniszta — a revolven kívül — egy antiklerikális zsebmitrailleusét, s kézi rágalom-szórót hordoz a mellényzsebébe. Ennek municiójában előkelő helyet foglal és ny előszeretettel kerül alkalmazásba a Kollonicele történelmi hazugság, melynek mottója: Magyarország köldössé, aztán katolikus, végosztrákká tenni. Hogy ez nem igaz, azt ma már az újságok dacára — minden iskolagyerektudja.

De hogy nek a nyakunkra ült sajtónak programja: *ami népünk hitét, aztán megromlanti erkölcsös végül kivenni szájából a kesyeret* — ezt nem mindenki látja tisztán, mert nem bírde, hanem megteszik. Világos bizonyítékban nincsen hiány.

1. El akar venni népünk és intelligenciánk hitét.

Soroljam bizonyítékaimat? Igazoljam példákkal azt a tudatos harcot hitünk, vallásunk, annak tanai, felei, intézményei, istentisztelete, Isten, Krisztus, Szűz Mária, egyházunk, annak feje és papjaién? Ez sok volna. Adjának ide bármely száraz bármely napon ennek a sajtónak lapjaiból rámutatok a bizonyítékokra.

Tegnap egy tegnapelőtt pl. véletlenül kezembe került P. H. Végig sültek rajta a szemem és megd ez en a címen: „*Miképp lett Máriából szüz*”. Egy látszólag minden céltudatosság nélküli a „Voss” rovat-élére helyezett igénytelen kis közöny, mely e finom insinüációval kezdődik: *„Ez ember gondolkodóba esett már azon, hogy rajjon József volt-e Jézus apja és*

Mária az anyja? És aztán (mint forrásra rávessz és ismételen a Frankfurter Zeitungra hivatkozva) néhány, már a múlt század közepén, a modern szentírás szövegkritika kamaszéveiben csütörtököt mondott etimológiai okoskodás révén megállapítja, hogy „innen ered Szűz Mária *szep-tőlten fogantatásának* téves eszméje — sőt emeli a tévedés nagyságát az is, hogy az egész *szüzességi tan hibás fordításból eredt.*”

Im, a legalaválabb számadás, a legperfidebb neveltségessé tétele hitünk egyik legbájosabb virágának, a Bold. Szűz Mária kultuszának és pedig nem nyílt támadás formájában — ami kevésbé veszedelmes — hanem csak egy kis napihir igénytelen, szürke alakjában. Egy-két gramm abból a bizonyos méregből, mely lassan, észrevétlenül, de biztosan öl. Kételyeket támaszt a kevésbé tájékozott, (újságra esküvő) olvasóban, tompítja, zsbibbasztja hitét és itt egy adag, ott egy adag, minden napra egy kis adag, amíg végre eléri a célját s megöli a hitét. (Megjegyzem, hogy itt most nem is akarom szóvá tenni azt a vaskos tudatlanságot, melyet annál a zsidó gyereknél végre nem is csodátok — hogy ezt a kérdést a szep-tőlten fogantatás dogmájával hozza összefüggésbe, holott annak egészen más az értelme.)

Vegyünk egy másik példát, hogy a kath. közönségnek egy kedvelt — pedig a legpiszkosabb szája bulvár-lapnál is — veszedelmesebb — lapjától egy finom, előkelő és ravasz lapról is mütassak egy gyorsfelvételt. Ezt is csak egy találgatásra böktem ki hasábjain a napokban.

Nos tehát, az idén lesz a lourdesi jelenésnek főlészados jubileuma. Erről ez a lap, melyet kartársai talált gúnnyal neveznek „moltóságos hirlap”-nak és amelyet azok, akik csak a páros napokon olvassák, keresztény lapnak vélnék, — így referál:

— *A lourdesi madonna*, február 11-én lesz ötven esztendeje, hogy a lourdesi barlang egyik fülkéjében egy Saubirous Bernadette nevű *szegény ember előtt saját elbeszélése szerint* megjelent Szűz Mária és azt a kívánságát fejezte ki, hogy azon helyen *szereinte sokembert látni*. Azóta sok száz ezer ember fordult meg a számtalan gyertya fényűlő kormos barlangban gyógyulást *keresve* és kötetekre rúgnak a *legendák*, a melyek elmondják azoknak a történetét, a kik csodálatos módon meggyógyultak a csodátevő barlangban. Most Lourdesben nagyban készülnek a jubileum megünneplésére, *sőt* a pápa egy rendeletet bocsátott ki, a melyben az évforduló megünneplését az egész katolikus világ kötelességévé teszi.

Méltóztatott észrevenni azt a sok finom fullánkot, gunyt, azt a szuverén, de — (tekintettel az előfizető papok nagy számára) — óvatos lesajnálást, melyben ami egyrészt Lourdes-tiszteletünk ebben a pár sorba részestül.

(Megjegyzem ismét, hogy arra a vaskos tudatlanságra megint nem akarok kitérni, mellyel Bernadette-t „egy szegény ember”-nek nevezi, holott az — mint tudjuk — egy jámbor leányka volt. Mert ez ismét mentséget talál írójának rendezetlen vallási viszonyaiiban. Hábár a méltóságos hirlap munkatársainál legalább annyit francia nyelvtudást megkívánhatnánk, hogy tisztában legyen azzal, hogy Bernadette — ez csak nőnév lehet).

Lássák kérem ez és ilyen a mi sajtóinknak *narkotiza*, mellyel hitünket nap-nap után, megtámadja, bénítja és amellyel keresztény és katolikus öntudatunkat lassan-lassan teljesen elaltatja.

Hogy aztán mi a neve az újságnak, melyik az — teljesen mindegy. Akár *Budapesti Hirlap*-nak, Budapest-nak, Budapesti Napló-nak, Egyet-

értés, Független Magyarország, Friss Újság; A Hir, Magyar Estilap, Magyar Hirlap, Magyar Nemzet, Pesti Lloyd, Pesti Hirlap, Pesti Napló, Neues Pester Journal, Az Újság, Népszava, A Polgár, Politisches Volksblatt, Neues Politisches Volksblatt, Neues Budapest Abendblatt, Esti Újság, A Nap, Uj Hírek, Budapesti Tagblatt, vagy Kis Újságnak — egyre megy. *Narkotizál valamennyi*. Csakhogy az előkelők, a méltóságosok: finomán, óvatosan, észrevétlenül — kéjgázzal — míg a kevésbé előkelők, a kofastilbusban tárgyalók durván, nyersen, erőszakosan — akár csak a néhai híres Kováts-profeszor, a parasztnarkotizis zseniális föltalálója. (Az eredmény egy. Valamennyi kioperál belőlünk valamit.)

2. Ez a sajtó továbbá azon van, hogy *megromlta népünk erkölcsét*.

Vesztegessek-e sok szót ennek bizonyítására? Hát nem minden sora valamilyen erkölcsi eszmét tipor lábba?

Fokozza ez a sajtó talán az igazságnak, ennek a szent, legszentebb dolognak, mellyel magának Istennek fönyegét is azonosítjuk, mikor azt valljuk, hogy *Isten maga az igazság* — fokozza talán ennek szeretetét bennünk, mikor egyebet sem tesz, mint hazudik, ferdit, rágalmaz — vagy azért: hogy támadjon, vagy azért, hogy védelmezzon, vagy azért, hogy szencziációs tartalmával jobb tüzletet csinálhasson.

Milyen tisztelt hallgatóm, hogy a tudatlanság, mellyel mennyi a hazugság, a csodákra a szemfényvesztés, a humbug a sajtóban — azt csak az látja és tudja igazán, aki ott mozog és él közte, aki belenézhet a tinta alchimistáinak boszorkány-könyházába. Ha erről részletesebben akárnék beszélni, nem jutnék a végére.

Azután erkölcs az, amely mindent, még a legsúlyosabb és legeszményibb dolgokat is csak az űzet, a haszon, az érdeke nézőpontjából szemlél és tárgyal?

Erkölc az, ahol a meggyőződésnek — már amit ők annak neveznek — hörzei árfolyama van s a kínálat szerint változik?

Erkölc az, amely a szencziáció kedvéért vagy érdekből védtelen emberek magán- és közbücsületében azől és családok békéjét, dulja szét, de megfelelő áron elhallgatja a legnagyobb gazságokat, a közérdekelt legérzékenyebben sértő bűnös manipulációkat?

Éretlen és fölteltes műveltségű gyerkőcök tisztán személyes szempontokból szuverén kritikát gyakorolnak irodalmunk, tudományunk és művészetünk fölött. Öcsörölnak — dicsérnek, le-rántanak — magasztalnak, dicsőítenek — kigunyolnak nem a lelkiismeret sugallata, hanem impressziók személye, érdekeik, pajtáságaik, gyűlöletük vagy faji összetartásuk szerint — a közönséget pedig, melynek pénzén élnek s melyet híven tájékoztatni kötelesek, mindannyiszor félrevezetve.

Kulturdespoták ők, kik a sajtószabadsággal, a közönségnek bizalmával, tájékoztatatlanságával visszaélve, nyomasztó zsarnokságot gyakorolnak rajtunk. E sajtónak approbációja nélkül és jóindulatának megszolgálása nélkül nem jelenhetik meg könyv. A művész nem művész, ha 6. el nem ismeri A színházakkal, szimfóniákkal szemben valóságos kényurak. Igazán elmondhatjuk, hogy a világot jelentő dicskékhöz az ut a szedőszekrényeken keresztül vezet.

Az élet, vagyon és erkölcs ellen való mennyireletnek, a gyilkosságoknak, rablásoknak s a bűnesetek ezernyi nemének szines, tulozva, fölöslegesen részletező, idegizgató leírásával, mely a bűnben nem a rosszat, hanem csakis az érdeket látja — vajjon az emberek erkölcsi érzékét nevelik-e?

Mai lapunk 8 oldal.

Azután nem áll-e ez a sajtó a legszemérmelenebbül az *érzékeseknek*, a léhaságnak, a cinikus-frívolságnak szolgálatában cikkeivel, tárcáival, regényeivel, hirdetéseivel egyaránt?

Csuf, nagyon csuf dolgokat kellene itt előadnom, ha példákkal akarnék élni.

Azután viselkedése a közélet és a politika mozgalmaival szemben. Nincs az a bármily káros, bármily nemzetellenes irány és törekvés, melynek a sajtóban jó pénzért szószólója ne akadna.

Az egyik társadalmi osztályt, az egyik felekezetet *kijátsszák a másik ellen*. A főtörekvésük, hogy a *keresztény társadalom egységes ne lehessen*, mert elemük a zavar, a bomlás, a felfordulás.

Hát lehet-e ennek a sajtónak hatása az olvasókra most, mint *erkölcsrontó*?

Megrontja, bomlasztja erkölcsi életünket, elveinket, ítéletünket az egész vonalon és minden vonatkozásban s ha ez megtörtént, elérte célját, mert hiszen minden iskolásgyermek tudja Berzsenyi örökigazságait, hogy: minden népnek, országnak támasza és talpköve a tisztá erkölcs, mely ha megdől, rabigába görnyed.

Ezt a rabigát készíti elő a számunkra a mai sajtó.

Hogy pedig műve teljes legyen, arra szolgál a program harmadik pontja, mely végül a *kenyereket veszi ki szájunkból*.

Sajnos, sürgét már az idő, még nagyjából sem részletezhetem a sajtó szerepét a közgazdasági, ipari, kereskedelmi életünkben. Pedig itt tombol még csak az igazi erkölcsatlenség. Gondoljunk csak azokra a börze-manőverekre, egyéb üzelmekre és pénz-műveletekre melyeknek a sajtó kész eszköze és melyek népünket az uzsora és a kizsákmányolás minden nemével tegyék tönkre.

Nem hivatkozom egyébre, mint hogy népünk szegényedik, kivándorol, birtokaink és nemzeti vagyonunk jelentékeny része azoknak kezébe vándorol, kik még csak nemrég rongyosan és üres zsebbel vándoroltak be hozzánk. (Mert a Rothschildek, azok nem vándorolnak be ide.) S ezek az idegenek, kik semmit sem hoztak, ma dúsgazdagok és hatalmasok, palotákban laknak, hintón járnak és egy nemzet közgazdaságának minden fonala kezükben fut össze. Honnan ez a vagyon? Tőlünk, a népünk, nemzetünk keserves munkájából és filléreiből.

Es a sajtó híven szolgálja őket és készíti elő a talajt a további érvényesüléshez.

Ime m. t. H. és Uraim!

Ime; tökéletlenül bár, de az igazsághoz híven jellemeztem azt a sajtót, amelyet a keresztények, a katolikusok, kegyetek is olvasnak, megfizetnek, fentartanak, naggyá és hatalmasná tesznek saját romlásukra.

Ime ez a sajtó, (melynek számai nem egyszer féltve kell dugdosni gondosan nevelt gyermekeik elől), ez a sajtó *mindenapos vendég* családunkba, ez a sajtó *háztartásunk*, bizalmas, meghitt barátunk, ebből merítik egy életen keresztül szellemi táplálékukat.

Azt mondja valaki, hogy nem olyan ártalmas ez, hiszen ott van az iskola, ott van a nevelés, a család, a templom, a pap!?

Híu beszéd ez — melyen tisztelt hallgatóság — mely önámításra alkalmas, de megnyugtanni nem képes.

Mert hiszen épen abban van a hiba, hogy a legtöbben nem akarják meglátni, hogy a társadalmi halál erkők gyökeresen fölcserélődtek és megváltoztak.

Lám egyházunk ezidőszériki feje, az ősz X Pius pápa világosan látja a helyzetet. Mikor az őszel fogadta a Croix de Limoges szerkesztőjét, Jean Limonsiust, ezeket mondotta:

„Ah! a sajtó, — még mindig nem fogják fel fontosságát. *Sen a hívek, sem a papság nem törődnek vele úgy, amint kellene*. Az öregek azt mondják, néha ez új dolog s régente ép oly jól mentették meg a lelkeket anélkül, hogy az újságokkal foglalkoztak volna. Könyv azt mondani: *régente! régente!* De ezek a keményfejek arra már nem gondolnak, hogy *régente* a roz: sajtó nem volt mindenütt ott, kőszűszészkép a jó sajtó ellenmérge sem volt épen olyan szükségese. Nem a „régente“-ről van szó. Mi nem vagyunk már a régentében;

mi benne vagyunk a mában. Nos tehát az tény, hogy ma a *keresztény* nép megvan csalva, meg van mérgezve, elvan vesztve a roz: újságok által. *Hüba építenek templomokat, tartanak misztókat, alapítanak iskolákat, minden jó intézményük, minden örökösük meg buknek, ha nem tudnak egyidejűleg a védő és támadó fegyvert, a loyális, őszinte katolikus sajtót kezelni.*”

Ugy van, melyen tisztelt hallgatóm, az iskola és a templom ma már nem elegendő; nem képes ellensúlyozni a rossz sajtó szörnyű hatását.

Hiszen amit az iskola föl is épít 6—12 vagy 18 esztendő alatt, azt a sajtó játszva rombolja le egy egész életnek folyamán. Az iskola nem küzdhet meg a sajtóval (az iskolából ki az ember, a sajtóból soha) az iskola tart szünetet, a sajtó soha.

De nem küzdhet meg vele a templom, a pap sem, mert melyik prédikálhat nap-nap után, kunyhóban és palotában, államférfiúnak és tanárnak, kereskedőnek és kézművesnek, parasztnak, munkásnak, öregnek és ifunak, férfinak és nőnek egyszerre? Hiszen csak egy jelentéktelen kis hetilapot, melynek 2—3000 előfizetője van 8—10,000 ember olvas hetenként. Hol van az a szószék, hol az a prédikáló pap, akinek hetenként 10,000 hallgatója van? Már most képzeljük el a 80—100,000 példányban megjelenő nagy lapoknak, a 20—30,000 példányban megjelenő középserű lapoknak hatását, melyeket kétszer! Magában a fővárosban 26 zsidó-liberális napilap jellek meg naponta fél millió példányban — *mi kézdhet meg ezzel a szörnyű hatalommal?*

Mi más, mint a katolikus sajtó!

Ez és semmi más! A kath. sajtó, *egyedül* a kath. sajtó az, mely még megmentheti magyar nemzetünket a végromlásól, az anyagi és lelki elzüllesztől, mely még megakadályozhatja a teljes elkereszténytelenedést, mely még megmentheti katolicizmusunkat a franciák sorsától, a teljes elnyomatástól.

Jól mondta a nagy Kettler püspök már évtizedekkel ezelőt: „hogy Pál apostol, ha most élne, újságíró lenne. Ebből azonban viszont az következik — a tételt megfordítva — hogy az újságíróknak Pál apostolnak kell lennie, a nagy, a fenséges keresztény ember ideg-apostolának. De hát azok-e a mi újságíróink? Ugy-e bár ezek nem Pálók, hanem Saulok, kik — mint épen a tegnapi evangéliumban olvassuk — dülvön-fülvön fenyegetésekkel és öldökléssel az Ur tanítványai ellen, a zsinagógák fejlejtez mennek, hogy segítséget és erősítést kaptanak a további üldözésre. Igen, Saulként, Krisztust üldözik ezek. És mi, Krisztusnak tanítványai, pénzünkkel támogatjuk őket.

Melyen tisztelt hallgatóm! Ha egy erős, nemes elhatározással föl nem oszudunk lethargiánkból és le nem mondunk a roz: sajtó ópijának szívásáról és céltudatos akarattal, áldozatos lélekkel és erős szívvel a *kath. sajtónak támogatására* nem sietünk — menthetetlenül egy uralomvágyó, minket lelke melyéből gyűlölő, a század nyomorúsága alatt folyóülemlett bosszúvágytól líhegő, erkölcsi elveket, kíméletet nem ismerő hatalomnak kezébe kerülünk.

Franciaországban a szabadkőműves és radikális atheizmus fojtogatta agyon a katolicizmust, nálunk a szociáldemokráciával szövötkezett zsidóság törekszik erre.

Kérem, ne hagyjuk magunkat olyan szólamokkal félrevezettetni, amelyek felekezeti türelmetlenségről és vallási gyűlölségről sipitoznak. A zsidóság nem felekezet — a vallási különbséget nagy ravaszul csak védő pajzsként emelik fejük fölé — a zsidóság *nemzetiség*, épen olyan, mint a horvát, oláh, tót vagy szerb, csak — veszedelmesebb, mert belénk élte és magyarnak vallja magát; megtanulta nyelvünket és most ő a jövő „fajmagyarja“, mely uralkodni készül, magához ragadván, elvévén tőlünk az uralkodáshoz szükséges *anyagi és szellemi* erő energiákat.

Szedjük tehát össze magunkat! Még talán nem késő! És forduljunk az egyetlen mentő eszközhez, a *kath. sajtóhoz*.

Tanuljunk a külföld katolikusaitól, akik már előbb átutadtra ébredtek és erős akarattal, céltudatos szervezkedéssel máris gyönyörű eredményeket értek.

Sajnos nem térhetek ki ezekben vázolására — hiszen már amugy is a kellenél tovább fá-

rasztottam kegyeleket — a mult nyáron tartott pécsi kath. nagygyűlésen részletesebben foglalkoztam velük. Rámutatam, hogy milyen csodálatos energiával, kitartással, lelkesedéssel, egyértelműséggel és tudással vették kezükbe a sajtó akcióit Németország, Belgium és Ausztria katolikusai. Hogy a *Volksverein* pl. egyelőre még esztendő, a legutóbbi alatt 19 millió 782 példány sajtóterméket juttatott a nép közé. Hogy Németországban a hetilapokon és röpiratokon kívül már 110 katolikus napilap jelenik meg összesen naponta körülbelül 700,000 példányban. Hogy kicsoda-óriási munkát végeznek már a könyvterjesztő és kolportázs-egyesületek, a bonni Borussia-Verein, melynek 120,000 tagja van 2700 fíkegyesülettel, a Klagenfurti „St. Joseph-Bücherbruderschaft“ az 6 130,000 tagjaival, a salzburgi „Bücherverein“, a vürnbergi „Unitas“-egylet, a „Münchener Volkschriften-Verlag“, a wíebelskircheni „Katholischer Kolportage-Verein“, a bécsi „Gesellschaft“, „Volksanklärung“ és végül a bécsi sajtó-egyesület a Pius-Verein, mely husz hónapi fennállás alatt máris 67,000 tagot szerzett, 312 fíkegyesületet szervezett, 397 ilyen gyűlést tartott, mint ez a miénk most, 720000 példány röpiratot terjesztett el nagy céljainak érdekében és 366000 koronát gyűjtött a kath. sajtó támogatására.

A franciák is, későn bár, de mégis öntudatra ébredtek szintén és okulván annak szomorú következményein, hogy előbb a kath. sajtóval és szervezkedéssel mísem törődtek — most már lázasan munkához láttak. Most már — miután elrabolták tőlük iskoláikat, templomaikat, zárdáikat, kórházaikat, minden vagyonukat — most már látják, hogy egyedül a sajtó az a terület, melyen megindíthatják a rekonstruálás munkáját, melyen megvívhatják — talán sikeresen — az önvédelem és összetartás élet-halál harcát. Valóban csodálatos munkát végeznek most már ők is a „Maison de du Bonne Presse“ nevű egyesületükkel, melynek hírlapja és röpiratai ma már összesen 2 millió példányban jelennek meg és mentik meg hódítják vissza a lelkeket a krisztusi világnézet számára.

Hej! mondogatják sóhajozva mostan — ha ezt előbb tettük volna; hej, ha abból az 5—600 millióból, melyet most elraboltak tőlünk 1—2 milliót idejében sajtónk kiépésére fordítottunk volna! . . .

Csakhogy ez a sóhajtozás most már mit sem használ!

Egyre azonban jó volna Arra, hogy megváltoztassuk ezt a közmondást: „Sajtó káran tanul a magyar“ — erre: „Franciák káran tanul a magyar!“

Tegyük meg ezt s akkor még segíthetünk magunkon.

Nálunk ugyan nehezebb a helyzet, mert sem vallásilag, sem faj, nemzetiség és nyelv dolgában nem vagyunk egységesek, mint a franciák — de viszont még nem is jutunk egészen a lejtő aljára. A tizenkettedik óra közeleg, de még van némi haladétkunk.

Rajta tehát, ne késsünk! Vannak már nekünk is kereteink a modern szervezkedésre.

It van a Kath. Sajtó-Egysület, tegyük tehát magunkévá magasztos programját és álljunk zászlaja alá egy szívvel, egy lélekkel!

Hogy mit akar a Sajtó-Egysület, azt most már nem kell magyaráznom.

Versenyképes katolikus sajtó akar teremteni Magyarországon.

Versenyképes sajtó, az az, azant mely minden tekintetben, ugy a zsrnalisztikai kvalitás, mint a modern, európai színvonal tekintetében megállja helyét dédelgetett liberális lapjaink mellett. Mely mellett többé egy-jórázó katolikus sem élhet azzal a kifogással, hogy kénytelen vagyok zsidó-liberális lapot járni és elolvasni, mert a miénk gyaroló, szegényes és fogyatékos.

De nem csak versenyképes, hanem *katolikus sajtó*: akarunk teremteni, az *becsületes sajtó*. Kath. sajtó alatt nem tömjézagú, kenetből csöpögő, papos sajtót, hanem az *igasság sajtóját*, az *erkölcs sajtóját*, a *keresztény világszemlélet sajtóját*, a *mi sajtónkat*, melyben a *mi* szívünk dobog, melyből a *mi* lélek beszél, melyet a *mi* szellemünk élte; mely nem dobálja sárral drága hagyományainkat, nem zennyezi be családi tüzhelyünket; nem gázol beületünkben

nem viszi zslbvasárra nemzeti és kultur kincseinket, nem fertőzi meg asszonyaink, leányaink és fiaink lelki tisztaságát.

Ilyen sajtót akarunk. És ha akarjuk, meg is tudjuk csinálni.

Nem vagyunk mi, szellemileg alsóbb rendűek, vannak és lesznek nekünk is újságíróink. Végre is Európa kulturáját nem a zsidók, hanem a keresztények teremtették. Tudunk tehát mi is lapot csinálni, ha mindjárt meg is kell küzdenünk a kezdet és a tisztességtelen versenytársaink nehézségeivel.

Ime, ez tehát a Kath. Sajtó-Egyesület célja. Van-e Kegyetek közül valaki, lehet-e jóra való keresztény ember, aki ezt nem helyesli?

Ne habozzunk, ne tétovázunk, bizalmatlankodjunk tehát, hanem cselekedjünk.

Sapítóztunk és beszélünk már eleget, most „tenni, cselekedni!” ez a jelszó. És pedig összetartással, egyértelműen, szervezettel. Tanuljunk szolidaritást a szociáldemokratáktól.

Elég szégyen, hogy úgy kell saját testvéreinktől, egyházi és világi papjainktól összekölni a támogatást.

Bezzeg mikor Gajári lapot akart alapítani, az „Ujság”-ot, bezzeg nem szervezett előbb országos egyesületet, bezzeg nem ment koldulni. Egy klubszobában elintézték a dolgot: Horzogn Péter adott 100000 koronát, gelsei Guttmann 100000 koronát, Elek Pál (schlesinger) 500000-et, Wolfner Tivadar 500000-et, Tisza István 200000-et és megvolt a félmillió és megvolt „Az Újság.”

Mi sajnós, ezt azt összeget ilyen hamar nem tudjuk összeadni. Pedig talán a keresztény Magyarország létkérdése, a katolikus világnezet védelme, gazdasági és kulturális érdekeink emancipálása van olyan fontos, mint Gajáriéknak és gelsei Guttmannéknak az, hogy a 25 zsidó-liberális lap mellé-még egy 20 ik is lépjen.

Mi tehát az Országos szervezkedés eszközeivel élünk.

S így akarjuk a magyar katolikusokat szervezni az olvasásra.

Igy akarunk egy nagy alapot teremteni a sajtóink föllendítésére.

És hiszem, hogy sikerülni fog. Havi 6 filléres pártoló-tagdíj mellett szervezzük az egyszerű népet, rendes-jötevő-alapító- és dísztagok seregével az intelligenciát, melyben még van érzék a kereszténység javai iránt.

Az ellenséges sajtónak nincsenek milliói, ha mi nem adunk neki, nincsenek rabszolgái, ha mi nem szolgálunk neki.

Ha a millió kath. közül csak 50000 akad, aki hajlandó betenként 1 krajcárt áldozni a magasztos célra — megvan az első félmillió és elérjük célunkat egy esztendő alatt.

Városról-városra, faluról-falura járunk és főkegyesületeket létesítünk, melyek azután átveszik a perifériális vérkeringés fentartásának nagy munkáját.

Szíves meghívásuk folytán, a kegyetek kedves városa, Székesfehérvár, lett az első állomásunk, legyen Székesfehérvár az első város az országban, melyben megalakul a Sajtóegyesület első főlkja.

És erre többszörös jogcímük van kegyeteknek, mert innét, ennek a körnek helyiségéből távoztunk két évvel ezelőtt azzal a tervvel fejünkben, hogy tenni kell valamit a kath. sajtóért; és mert ennek a városnak, a kegyeteknek dicsősége az a nagy lélek, az fényes szellem, akit a Sajtóegyesület is büszkén tisztel vezetőségének élén.

Rajta tehát — Hölgyeim és Uraim — midőn hálás köszönetet mondok azért az önmegadó türelméért, mellyel gyarló eszméimet megfigyeltétek — azzal fejezem be: lépjenek a csélékvés terére.

Mikor Remigius, a szent püspök Chlodvigot, a pogány frank királyt megkeresztelte, így szólt hozzá: „Égesd el, amit eddig imádtál és imádd, amit eddig elégetél!” Hasonló az én szózatom is Kegyetekhez: „Vesszék el, amit eddig megfizettek, olvastak és pártoltak és olvassák, támogassák azt, amit eddig megvetettek.” És annak bizonyosságául, hogy készek erre — lépjenek mindannyian a Sajtóegyesület tagjai közé és alakítsák meg az első főkegyesületet.

Reakció.

Ezen a címen egy cikk jelent meg a Fejérmegyei Napló jan. 23-iki számában. A cikkben többek közt elmondtam, hogy egy zsidó tanár a görög történelem keretében valíásellenes kijelentéseket tesz. A következő mondatát idéztem: „A delphii jósáiban ugyanazt tették a papok, amit a mostani papok tesznek: csalták a népet, csakhogy másképen.”

Nem személyt akartam bántani. Utóvégre nem nagy élvezet ferdelelkű emberek ellen vagdalkozni. De mélysegen felháborított az a tény, hogy egy felnőtt, ha jól tudom 40—42 évet meghaladott ember neki meggy egy védtelen gyermeki léleknek a maga brutális cinizmusával. Ha nekem adja le történelmi reflexióit, legföljebb megnevettem. Hisz én tudom, hogy erős faji elfogultságától képtelen látni a tények valódi képét s ezt tudom régóta. Egy szép adomáját is hallottam a keresztény vallásról. Még aztán azt is tudom, hogy történelmi tudása nincs s a történelem tanításába úgy cseppent bele, mint az őszí légy a tejbe. Amint mondom tehát, felnőtt emberekben csak nevetést vagy szánalmat kelthet. De egy gyermek hozza van szokva, hogy tanárjában az igazságnak mint egy hivatalos megnyilatkozását hallja. Hátha annak a gyermeknek testi és lelki egészségét, fiatal élete harmoniáját épen a vallás igazságai tartották fenn eddig? S ebbe a harmoniába belebógi ez a személy a maga durva fanatizmusát. Milyen gondolatok támadhatnak ebben a gyermekben? „Mit, hát így édes apám, édes anyám vallása, hittanárom tanítása, a papok egyházi tanításai, szóval minden lelki élet, amit eddig felfogtam, csak szemfényvesztés? Érdemes-e hasznos munkásának lenni egy olyan társadalomnak, ahol a legszentebb dolgokban sem lehet hinni?”

Ezért irtam meg a dolgot. Hogy nem személyt akartam támadni, az mutatja leginkább, hogy sem nevet, sem helyet, sem időt nem említettem. De az a szerencsétlen, akire a dolog vonatkozott, annyira megijedett, hogy azt sem vette észre, hogy legjobb volna hallgatni idézve az ide ugyan nem találó közmondást: akinek nem inge, ne végye magára. De nem a lap szerkesztőjéhez és nem hozzám jött, mint ahogy azt normális férfi tette volna. Hanem elment X-hez, elment Y-hoz, öltöztetett, rága a körmeit, magyarázgatott s olyantól akart kijajgatni egy cáfoló nyilatkozatot, akinek a dologhoz semmi köze nincs. A lap igen tisztelt szerkesztője, felszólítva valakitől, akit ok nélkül nyugtalanított a dolog, hozzám jött s a tőle szokott kedélyességgel kérdezte, hogy mit szölok a dologhoz. Én jókedvemben lévén, megírtam azt a tréfás nyilatkozatot, melyben egy ellopott tyukról szóló adoma keretében körülbelül elég világosan megmondtam, hogy az ing azé, aki magára vette. De legnagyobb meglepetésemre egy másik nyilatkozat is megjelent, Dr. Sz. J. aláírással, mely kijelenti, hogy az egész dolog tévedés és téves információ alapszik. Én tehát most kötelességemnek tartom a következőket kijelenteni:

A dolog úgy történt, ahogy megírtam és itt történt Székesfehérvárott.

Hogy a gyermek ezt nekem beszélgetés közben elmondta, természetes, hisz ez a gyermek még nem volt ahoz szoktatva, hogy tanárjai olyat tanítanak neki, amit el kell tagadni a becsületes emberek előtt.

A dolgot eltussolni csak hazugsággal lehetne, még pedig kétféleképpen:

1. A gyermek kijelenti, hogy mikor ezt a dolgot nekem s egy másik tanárjának elmondta, nem mondtott igazat. De ezt lélektani lehetetlenségnek tartom. Ez a gyermek már 16 éves s eddig mélysegen becsületes, megbízható fiatalembernek ismertem, kinek lelkét ki lehet betűzni a szemeiből. S mi oka lett volna két tanárját félrevezetni, rosszat mondva egy oly tanáráról, kivél, amint észrevettem, eléggé szimpatizált.

2. A gyermeket valaki a környezetéből kényszerítette, hogy a dolgot elfogadja, vagy megmáshítsa. Ismerem azonban, ha nem is közvetlenül, a gyermek becsületes, vallásos környezetét s ilyen pedagógiai barbárságtól nem félek. Kinek volna ocaája odaállani a gyermek elé: Hazudj és hazudj annak érdekében, ki ráköpte epéjét valásodra!

És még azzal sem lehet védekezni, hogy az illető tanár csak a görög papok eljárására tett megjegyzést s a fiatalember félreértette. Az is ugyan vastag ostobaság volna, ilyen természetű kritikai megjegyzésekkel kísélni a történelem eseményeit, de itt a jelen kor papjaival való összehasonlítás feltétlenül meg volt s épen úgy, ahogy megírtam. Hiszen ahogy az a tanár elment, még meg sem hült a helye s már jött egy másik tanár s fiatal növendékünk szóról-szóra úgy mondta neki el a dolgot, ahogy talán 2 vagy 3 nappal később nekem elmondta.

Sok homlokrancolás után a himezés-hámozásnak még egy olyan formáját is ki lehetne találni, hogy az illető e kijelentésével holmi csodarabbikra, vagy egyes csaló egyénekre gondolt. Hát ennek az együgyű érvek felülni nem lehet. Az az illető nagyon jól meg tudja válogatni a kifejezéseit, s ismerve a keresztény vallás elleni animozitását, csak tudatos és rosszakaratu célzatossággal használhatott ilyen általános mondást, amit a gyermek, nem látva bele illusztris tanárának csodarabbikkal telt fejébe, egyetemes érvényű kijelentésnek értett s másként nem is érthetett. Ez is csak olyan kibúvó út ám, hogy: Dombos az oldala lett, nem lehet ám gyere ki.

Tudom én, hogy az illető szeret nem emlékezni a neki kellemetlen dolgokra, de ez az ő dolga, a régi módszer itt nem használ. Ha korlátoltsága, fantizmus, gyűlölködése arra kergeti, hogy méregfogail beleaggassa olyan dolgokba, mikel lelkünk még tisztelettel és hittel ölel át, legyen férfi legalább, álljon helyt magáért s ne akarja egy talpig becsületes, még értetlen lelkű fiatalemberre rászuggerált hazugsággal fedezni lélekromboló üzeimét.

K.

UJDONSÁGOK.

— **Hymen.** Armos Jenő, a Fejérmegyei Gazdasági Egyesület titkára csütörtökön eljegyezte Kováts Erzsike urleányt, Kováts Károly, nádor-utcai kereskedő bájos leányát. Szívvel, melegen gratulálunk!

— **Lapunk mai vezető cikkére, Gerely József hírlapíró felolvasására felhívjuk olvasóink figyelmét.** Annyi keserű tapasztalatot, annyi okuini való tanulságot alig-alig lehetne összehalmozni, a mennyit Gerely felolvasásában találunk. Olvassa el mindenki s be fogja látni, hogy nem ok nélkül beszélünk. Azután a ki elveinket helyesli, a mint reméljük, hogy helyeselni fogja, iratkozzék be a *kath. sajtóegyesületbe*. A helybeli Kath.-Kör titkári hivatala készséggel közvetli a jelentkezéseket.

— **A társadalomtudományi kurzus** tegnapi előadásán Vass József dr. a Marx-fele tökéletesítést adta elő főbb vonásaiban, különösen a termelési rendszer centralizálásáról, a töké-tömörüléslről, a társadalmi szocializálásáról, a proletárosztály szükségképpen növekvő nyomoráról szóló tetteket. Bölcséleti, történelmi, statisztikai érvekkel mutatta ki, hogy e tettek nem tudnak megállni a józan ész ítélőszéké előtt abban a megfogalmazásban, amelyben Marx adja őket. A máskor oly józanal gondolkodó Marx ezen a téren való-ságos vizionáriussá változott, akit a jövőendő társadalom képe annyira elragadott, hogy hajlandó volt a jelen tőkés rendszert a lehető legsötétebb színekkel festeni és minden rosszat a nyakába varni, csakhogy a jövőrend utját egyengesse. — Baj, hogy a nemzetgazdaságban a viziók értékelé-
telének, miért is a rideg valóság kegyetlenül rácafolta Marx jóvondoléseire, melyeknek pedig immánens kényszerűségről fogva kellett volna beteljesedniök.

Végül összefoglalta még egyszer a Marxról tartott összes előadások anyagát; konstátálta, a törőlmetszett Marx-tanok közül egyetlen egy sem állta ki a tűzpróbát. Így a reális szocializmus tudományos kísérletnek ugyan beválik, de tudománynak nem, annál kevésbbé, mert az egész vonalon csütörtököt mondott.

Itt emlíjük meg, hogy a következő előadást holnap *Prohászka* dr. megyéspüspök fogja tartani a kath. egyesületi ház kistermében délután 4 órákor.

— **A népakadémia** vasárnapi előadását *P. Antal* budapesti szent Ferencrendű házfőnök, az országos hírű szónok, a fehérváriaknak is kedves ismerőse fogja mondani. Az előadásra felhívjuk olvasóink figyelmét, kezdete 6 órákor.

— **Előadás az Iparoskörben.** Vasárnap d. u. 5 órákor az Iparoskörben *Bilkei Ferenc* lap-szerkesztő fog előadást tartani e címmel: Külföldi tapasztalatok és a vasárnapi munkaszünet.

— **A villamvilágítás.** Érdekes hírt kaptunk tegnap. A villamvilágítást ellen-
őrző szakbizottság legalább másfél esz-tendő óta sürgeti egy újabb dynamogép beszerzését, hogy a város valamely könnyen előállható esetleg folytatn egyiptomi sötét-ségben ne maradjon. Erre egyébként a társaság szerződésileg kötelezve is van s csak elnézés folytán bujhatott ki eddig is kötelezettsége alól. Míóta azonban az ellen-
őrző bizottság, különösen Rauscher Béla v. b. tag erélyes sürgetése folytán a tár-saság titocrén tartja kezét, minden kötele-zettségének teljesítését számon kéri tőle.

Igy tűnt ki, hogy az új gép megrendelése csak a legutóbbi napokban történt meg. A társulat ugyan hónapok óta pozitív-nél pozitívabbn ígéretek tett a beszerzésre vonatkozólag, de hogy mennyit ér az adott szava, kitűnik abból, hogy csak akkor tette meg a megrendelést, mikor a kést már a torkára tették. Nekünk azon-ban az előzmények után még mindig kedvünk van kételkedni a jeles szövetke-zet szavahihetőségében. És — ámbár azt mondja, hogy októberben beállítja az új gépet, mi csak akkor fogunk neki igazán hinni, ha a gépet már látjuk. Az ok azon-ban egészen egyszerű. *A társaságnak nincs pénze.* A gyárat is árulja, mert a szükséges befektetésre nincs költsége.

— **Halálozás.** Mély részvétellel értesülünk, hogy dr. Hampek Béláné, szül. Vámos Margit rövid betegség után életének 25. évében elhunyt. A szerencsétlen véget ért fiatal urnó, a kinek elhunyt a Hampek és Bierbauer családot borította gyászba, kis fiának születése után betegedett meg hashártyagyuladásban s ez ottlta is ki életét.

— **Kossuth-szobor Nagyparkán.** Nagyparká község hazafias közönsége nemzeti szabadságunk dicső bajnokának, Kossuth Lajosnak érc-szobrot fog emelni. Az adakozások egyre folynak a nemes célra, úgy, hogy már a szobrot a tavasszal át lehet adni a nyilvánosságnak. Leleplezése terv szerint husvét másnapján lesz országos ünnepség között. A leleplezési ünnepsé-
gen hír szerint megjelenik Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter is.

— **Közyülés.** A felsővárosi kath. kör január 25-én tartotta saját helyiségében rendes évi közgyűlést, melyen a tagok nagyszámmal vettek részt. Nagy örömet okozott dr. Klaucz György kanonoknak, a kör diszelnökének megjelenése, akit beléptekor kitörő éljenzés fogadott. Tamás Vilmos esperes plebánus elnök üdvözölte a jelenlevőket és felkérte Knitthoffer István káplánt, a kath. kör alelnökét, hogy nyissa meg a közgyűlést, aki szépen átmondott, tartalmas beszé-
dében rámutatott a katolikus és vele ellentétes eszmék karcára, melyből az előbbiek kerülnek ki győztesen, ha a kath. kör a katolikus eszmék harcossainak gyakorló iskolája lesz. A megnyitó után Vértés Kálmán, a kath. kör tevékeny és ügybuzgó jegyzője olvasta fel jegyzőí jelentését, melyben a kör egy évi működésének ügyesen megrajzolt képet nyújtotta. A kör belügyeit 1 közgyűlés és 3 választmányi ülés intézte el. Január 6-án tartott ülésből folyólag nagy lelke-sedéssel kérte fel a választmány dr. Klaucz György kanonok urat a kör diszelnökségének elfogadására, ki ezt szívesen is vette és biztosította a választ-mányt, hogy ezután a felsővárosi kath. kört kétszeres érdeklődéssel fogja kisérni. Változás történt a körnek alelnöki állásában is. Schmall György káplán helyébe, kinek elvitázhatlan érde-
meit a kör jegyzőkönyvei őrzik, Knitthoffer István káplán lépett. Mozgalom volt a Kath. Kör házá-nak felépítése érdekében. A teli hónapokban minden vasárnap este felolvasások tartataik, összesen 18-szor; tevékeny részt vett a kör a fiók körök együttes ünnepélyein, melyek sikerét nagyon emelték a kör énekharának Kammell József kántor vezetése mellett mindig élénk tes-zés közt előadott énekszámai. 380 kötetből álló könyvtár, továbbá az Alkotmány, Magyar Állam, Fejérmegyei Napló, Új Lap, Igaz Szó, Deres, Gazdasági Értesítő, Magyar Földművelő, Néppárt, Páduai Sz. Antal Lapja, Zászlónk, kínáltak szellemi táplálékot a kör 270 tagjának. A kör anyagi állapotáról Lits Ferenc pénztáros számolt be, kinek a kör fáradságáért köszönetet szavazott és neki a felmentést megadta. Végül Tamás Vil-mos elnök köszönte meg dr. Klaucz György ka-nonok szíves megjelenését és érdeklődését. Ki viszont segítségét ígérte a kör felvirágoztatásához és egyuttal 50 koronát adott a kör céljaira, mit a közgyűlés köszönettel fogadott, ugyszintén a hagyományos 10 koronát, melyet Tamás Vilmos esperes adott a körnek. Ezzel a gyűlés véget ért és a távozó diszelnök és elnök élénk ünnepel-tésben részesültek.

— **Reiszer Ottó gyászja.** A ciszt. r. főgim-názium tanértestületének kiváló és nagyisztelet-ben álló tagját mély gyász érte. Január 31-én meg-halt édesanyja. Hőgvészen, hol öreg napjait cse-
des visszavonultságban töltötte. A 78 éves, köz-becsülésben álló matróna néhány hét óta feküdt beteg; lánya, Reiszer Ottó tanár egyetlen nő-vére ápolta nagy szeretettel. Mire városunkból a kapott sürgönyre megérkezett a nagybeteg ágyá-hoz Reiszer Ottó, akkora már kiszenvedett a jó édesanya. Temetése tegnap, szombaton volt. Vá-ro-sunk intelligens közönsége őszinte részvétellel osztozik e gyászban, hiszen Reiszer Ottó vá-ro-sunkban közel két évtizede működik nagy sze-retettel, kit tanítványai mindenkor forrón sze-rettek.

— **A Vörösmarty-kör** közgyűlését február 3-án d. u. 5 órákor tartja meg saját helyiségében.

— **Arviz.** A múlt heti hosszas esőzés any-nyira megdagasztotta a válvölgyi csatorna vizeit, hogy a csatorna kiöntött. Partjain széles rétegekben vízben uszók a föld. Elég korán.

— **Köszönet nyilvánítas.** Fogadják mindazon jóbarátok, rokonok és ismerősök legőszintébb szívből eredő hálás köszönetünket, kik szívesek voltak részlett-jó atyánk, illetve férjjen Schober Antal elhunytá alkalmából részvételüknek kifejezést adni, valamint azok is, kik fogadtak a temetés alkalmából rendelkezésünkre bocsátani szívesek voltak s kik a temetésen megjelentek. — Székes-fehérvár 1908 január 30-án. *A gyászoló család.*

— **Halász Boriska halála.** Még élénk emlé-kezetünkben van az a végzetes kimenetelű sze-relmi tragédia, mely néhány héttel ezelőtt Belák Ignác Jókai-utcai vendéglőjében lefolyt. Egyik hősét utána csakhamar elhantolták, — s most értesül-
tünk, hogy Halász Boriska is kiszenvedett tegnap este. Istennel kibékülve, Isten-akarátán megnyu-godva adta vissza lelket Teremtőjének. Ez a körülmény mintegy megnyitja e véres tragédia szörnyű bonyomását. — Találja meg a másvilá-gon, amit itt hiába keresett, — a boldogságot.

A Vörösmarty-kör bál sikerének érdekében kéri a vezetőség a rendezőség, hogy a bál előtt jelenjenek meg 48 órákor a Magyar Király éttermében.

— **Ifju bűnös.** A lapok irtak már róla, hogy Vlasic Péter lakatosinas, hasonló nevű atyjának nem sok reményre jogosító drágalatos csemetége főbb rendbeli lopás után rajtaveszelt manipulációin s most az ügyészségi börtönben elmélkedik a kutra járó korsz sorsa fölött. Mind-össze 14 esztendő ez a gyerek s már egy egész sereg nagy bűn nyomja a lelkét, a mely a bűn-
sők példátlan vakmerősége folytán nagystyű go-nosztevők lelkiismeretének is súlyos teher lehetne s a mely akkora romlottságra mutat, a mit vajmi nehéz lesz kireparálni.

Az egyik betörősnél özvegy Riczingerénél hallatlan vakmerőséget árult el. Mikor a kerítésen, kerten, udvaron, konyhánt keresztül a szobába hatolt, tudta, hogy a pénznek hol kell lennie. A kulcs azonban nem volt a szekrényben. Tehát nekiállt a keresésnek s fardásága jutalmazva lón. Nem sokat talált, mindössze 7—8 koronát, de a pénzdarabok közt volt egy ötkoronás is. Ezt magához vette, elvitte a legközelebbi boltba, ott fölváltotta, a váltott pénzt vissza vitte s az 5 koronásból megelégedett három koronával, a többit apró pénzben otthagya. Ezzel, ugy gondolta; eléggé elhárítja a gyanut nem becses személynéről. S ha a vallatás folyamán maga nem ismeri be furlangját, nem is jöttek volna rá. Ugy látszik azonban, hogy neki magának is hízeltget a stülki.

Érdekes az is, hogy miként jöttek rá a másik (ez is a sok közül való) betörésre. A gyerek a lakatos műhelyben összetörte az újját és ezért ruhával be kellett kölni. Mikor a bolt fiókjából kiemelte a pénzt, sietve csukta rá s a fiók odacsipette a rongyot, a mely a kezében volt. Egy darab lehasadt belőle, a mit az ifju gazember nem vett észre. Mikor a kárvallottak a bűnöst keresték, egyetlen bűnjelet találtak, a letépt ru-hadarabot. Ezen elindulva szerencsésen le is fü-llették a közreményű akasztófavirágot, a ki most az ügyesség börtönében ül és — s ez az érdekes — fordított egyet a subán és a megrögzött bű-nösök szysztemája szerint tagad minden, mintha könyvből olvasná.

Az egész szomorú történetnek azonban még szomorubb háttére az, hogy az ifjú bűnös bűnét most már szerencsétlen szülei nevelték azzá, a mi lelt. Mikor Vlasics Péter az iskolába jár, rosszabb gyerek egy se volt nála, de egy gyereket se védelmezett az anyai majomszeretetet görömbömbben, mint Vlasicsné a fiát. Az iskolászeki elnök, az igazgató, a rendőrség elégszer hallgatta a pergő nyelvű amazont, a ki a tanítók durvasága miatt öltött-kiáltott, mert a „drágalátos” csemetéjét szigorúan merték fogni. A gyerek előtt lerontotta a tanítói tekintélyt, (önkrelettel) a tanítás és fegyelmezés eredményét s most, kétségbeesve átkozza sorsát, mely őt ennyire szerencsétlenné tette, de a melyet ő kovácsolt össze.

Sok szülő okulhatna ebből a szomorú példából s beláthatná, hogy az apró bűntettek, a gyerekhez mért szigorúság nem átok, hanem áldás a gyereke is, a szülőre is.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon jó ismerősök, kik felejthetetlen kedves jó Atyánk alkalmával részvételükkel fájdalunkat enyhítették, ravatalára koszorút helyeztek, a temetés tartamára fogataikat rendelkezésünkre bocsájtottak, fogadják a legcsintébb hálás köszönetünket. — Székesfehérvár, 1908. febr. 1. *Bauer Testvérek.*

Meglepi a szülőket

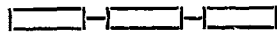
a SCOTT-féle Emulsió hatása minden alkalommal, ha azt angolkórban szenvedő gyermeküknek adják. A SCOTT-féle Emulsió

feltűnő gyorsan gyógyítja és izmosítja a gyermeket, erősíti a csontokat és elősegíti fejlődését. Így rendkívüli gyógyhatás valóban csak ilyen kiváló szerrel érhető el. A SCOTT csakis elsőrendű alkotórészeket tartalmaz s az eredeti SCOTT-féle eljárás okozza, hogy hatásában felülmúlhatatlan és nemcsak fiatal és öreg, hanem még a halál küszöbén hitt gyermek is könnyen einészi.

Az Emulsió készítéséhez a SCOTT-féle módszer szükséges — a halast — kérjük figyelmükre venni!

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér.
Kapható minden gyógyszertárban.

— **Rendőriskola.** Zavaros Aladár, városunk agilis rendőrkapitánya üllendő rendőriskola tervét nyújtotta be a tanácsnak. A közönség rokonszenvére méltó tervet méltatására még visszatérünk.

— **Dal pályázat.** Közöltük annak idején, hogy a Dunántúli Dalosszövetség pályázatot hirdetett szövetségi jelgére és a székesfehérvári dalosünnepen (f. é. június 7. és 8-án) előadandó férfi karokra. A pályázat eredménye a napokban kerül döntés alá. A bíráló bizottság egyöntetű véleménye szerint a jelgépályázat minőség tekintetében a férfikarokat messze fölülmulja. A pályadíjnyertes szövetségi jelge szerzője Kirchner Elek, ismertnevű zeneszerző. Győzött: A férfikar-pályázatot illetőleg az összes bírálók egyetértettek abban, hogy az aránylag gyenge minőségű s különösen a versenyen előadható darabokban igen szegény. Abszolút becsü munkát nem is talált, viszonylag azonban jobbnak ítélte s az I. csoport köölt versenydarabjait a 100 koronára ajánlotta a „Dal az édes anyámról” c. férfikar, szerzője Zoltai Mátyas tanítóképző tanár (Arad). A II. díjat (60 k.) az „Intés”, c. kar nyerte, szerzője Révfy Géza tanítóképző tanár (Eperjes). A III. díjra (40 k.) és a III. csoport versenykarául pedig a „Nem szeretem én a nyíló virágot” c. népdalgyűveleg, Kerner József (Szombathely) szerzőmennyét fogadta el. Dicsőreihen részesítette a „Hazafi”-t, a „Hungaria”, „Spesma” és „Hazádnak rendületlenül” jelgépű férfikarokat továbbá a „G-dur” és „Pannonia” motívus jelgépét. A versenyen való részvételre még e hó végén felhívja a szövetség a dalosegységeit, melyeknek ugyanakkor a jelge és a köölt versenykarok

vezérkönyveit is megküldi választás céljából. Jelentkezések, tudakozások és egyéb levelek a szövetség titkárához: *Medgyasy József* Székesfehérvár, intézendők.

— **Apró regények.** Tisztelettel kérem mindazokat, akik megkapták *Apró regények* című könyvemét és árát, még nem küldték be, kegykedjenek a három koronát hozzámm eljuttatni, vagy a könyvet vissza — küldeni. Tisztelettel: *Gottier Lajos*, Piliscsaba.

— **Országos jubileum zarandókat Lourdesbe.** Boldogságos Szűz Mária megjelenésének 50. évfordulója alkalmából méltóságos és főtisztelendő dr. Prohászka Ottokár megyés püspök ur vednöksége és nagyságos főtisztelendő dr. Giesswein Sándor ur, biersi apát, kanonok, országgyűlési képviselő és a Szent István-Társulat alelnöke vezérére mellett vezetik: főt. Kompanek József esperes-plebánus, főt. Fehér Ferenc és főt. Pásztorok József plebánus urak. Indulás: 1908. márc. hó-án: A utirány: Budapest—Fiume—Budapest. III. osztály 205 korona, II. osztály 395 korona, I. osztály 500 korona, amely összegben 8 napi szállodai ellátás is befoglalatik és pedig Lourdes 4 nap, Padua 1 nap, Milano 1 nap, Marseille 1 nap, Genua 1 nap, B) Utirány: Ugy mint fent Lourdesig, viésza Genova—Pisa—Róma—Loretto—Fiume—Budapest. III. osztály 250 kor., II. osztály 450 kor., I. oszt. 560 korona, amely összegben 11 napi ellátás is befoglalatik és pedig Milánó, Narselle, Genova I — I nap. Lourdes 4 nap. Róma 4 nap. Részletes programok a következő helyeken kaphatók: Főtisztelendő Fehér Ferenc plebánus Ebed (Esztergommege), Magyar utazási Vállalat r. t. Budapest, IV., Eskü út 3 szám.

— **Felozott szakervezet.** A váli földmunkások szakervezele felozott. A tagok nem fizettek a „Világzabadság” elmaradt, a munkások egymásután lépték ki a szervezéstől, szóval ki-józhódták. Bebizonyodott, hogy ákomi-bákomot és boldongombát nem veszi be a magyar ember gyoma.

— **Alsókirálysor I. szám alatt egy sartsó eladó.** — **Szerencsétlenül járt vasutimunkás.** Németh József, az agárdi DV. állomás egyik alkalmazottjára, hivatalos teendőinek végzése közben egyik vasutikocsi ajtaja ráesett és oly súlyos zuzódást okozott rajta, a hogy legkövetőbb orvosi ápolás alá kellett venni.

— **Két modern lakás kiadó egy 3 és egy 4 szobás a Budai-úton ujonan épült sarokházban 36. szám alatt. Tudakozódni lehet ugyanott.**

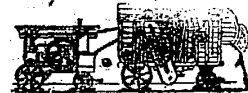
— **Balaton fogás.** Multi lapunkban jeleztük, hogy a „Balaton” kávéházban miféle manipulációknak lehet kitéve az ember. A főhős, Rakotyai Lenke pincérnő, akinél egy uriember önkénytelen hagyatékaként egy ezüst szivartárcát találtak, már az ügyesség eljárásának néz elébe. Ha ott végez, a rendőrség kihágási osztályánál gyűlik meg a baja, hova egyeb meg nem engedett fogásai révén citálják. Hát bizony ilyen dolgok sülnek ki, ha egy „Balaton”-féle kávéház beléletebe beletekintünk.

— **Tolvaj kovácsesség.** Szabó Gyula szabadtattyáni kovácsesség belopódzott Dezső Gábor kollégájához s a szekrényből 74 koronát elemelt. A kir. törvényszék tolvajmuljára való tekintettel 8 hónapi börtönt szabott rá.

MÓTORVEVŐK FIGYELMÉBE!

HERKULES-MÓTORVÁLLALAT, Budapest, V., Váci-ut 30.

Ajánlja ugy cséplési, mint malomüzemre kitűnően alkalmas, legegyszerűbb benzinkomobiljait, melyek V. ker., Váci-ut 30. szám alatti gyárban bármikor üzemben megtekinthetők.

Teljes jótállás

kifogástalan üzemért!

Üzemzavarok kizárva! Bámulatosan egyszerű szerkezet!

Redkívül csekély benzinfogyasztás!!! — 13—14 éves fiú is kezelheti!!!

Arjegyék ingyen! Olcsó árak részletfizetésre!

200 drb. elismerő levél a Magyarországon üzemben levő motorokról!

* A FEJÉRMEGYEI TAKARÉPKÉPNTÁR *

1908. évi február hó 15-én délután 4 órakor (az intézet helyiségében) **rendes évi közgyűlést**

tart,

melyre a részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 64. §-ára*) tisztelettel meghívhatnak.

Tárgysorozat:

1. Az 1907. évi üzletforgalomról szóló igazgatósági jelentés.
2. Határozathozatal az igazgatóságnak az 1907. évi zárszámadás beterjesztése és ennek kapcsán a mérleg jóváhagyása, a tiszta jövedelem felosztása, illetve az osztalék megállapítása, a felügyelő-bizottság és az igazgatóságnak jegyzőkönyvileg leendő fölmentése tárgyában tett javaslatok fölött.

Székesfehérvár, 1908. január hó 30-án.

Gróf Zichy Aladár
elnök.

*) 64. §. Közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye 4 héttel előbb nevőre iratott és három nappal a közgyűlés előtt (ezáltal tehát 1908. február 12-ik napjáig) az intézet penztárára letételt.

SZINHAZ.

Csütörtökön jan. 30.

Zsidó honvéd. Tulajdonképen reklámdarab a zsidóság kuruc önfeláldozó hazafisága mellett. Egyébként azonban pompás karrikatúrája egy fiatal zsidónak, a ki honvédnak áll be és a kagcagatóan rája nem illő honvédruhában sok derült percet szerez a publikumnak. Megvalljuk, egész őszinteséggel — és hisszük, hogy ebben mindenki egyezik velünk — a katonának nem való Durst Icíget sokkal valószínűbbnek találtuk és sokkal jobban mulattunk fölötte, mint a hogyan az ő nagy vitézségét elhittük. Tudjuk, hogy az újabb időben többen és sokat irtak a zsidók hazafias szerepléséről a szabadságharcban s a szombathelyi rabbinus minden kitekert nevű hazafit sietett a zsidó hazafiság fringájával körülteremtézní... aztán az avatottak kimutatták, hogy azok a hősök 90 százalékban nem léteztek s akik léteztek, 90 százalékban nem voltak hősök. A mélyen tisztelt zsidóság akkor is a kereskedelmi talentumával, csiszárságával hofliferant-mivoltával tündökölt, de az ágyudörgés meglehetősen idegen volt neki. Az újabb generációban talán nagyobb volna az előnyös percent. No de ez nem baj! Mi igen jól mulattunk földünknek *Ujváry Ignác*nak, a nemzeti színház művészenek a szereplésén. Valóban erre született. Meg drótostótnak. Ebben a két szereben — mondják — állandó talentum. A kiejtése remek, minden mesterkélttség nélkül való s a mikor a honvéd-ruhába belebujik, s föl-alá jár, továbbá: józú ötleteivel, ritkítikja párját. A darab egyébként egész sereg szívügyi bonyodalommal döcög tova s a végén mindenki annak a nyakába borul, akit a szerző meg a közönség neki szánt. Legfeljebb Csendes Aliszt sajnáljuk, hogy a szimpatikus játékaért egy vak alakkal kell beérnie. Kovács jól alakított, s ha újat is tudunk volna látni a mozdulataiban, nagyon jól esett volna, Erlich, mint elítelt, szinte önmagát multa felül. Hídit azonban föltétlenül dicsérünk kell, mert a szobalány szerepében szinte tulságosan szimpatikus volt. A publikum — ámbár vendégszereplésről s városunk szülőförről volt szó — meglehetősen jól házzal.

Szerkesztői üzenetek.

Töbheknek. Nagyon kérem azokat, a kik a „Hét országon keresztül“, „Az éjféli nap országában“ és „Vidám órák“ című könyveimet megrendeltek, illetőleg árukat (1-1 kor.) beküldötték s a könyvet még meg nem kapták, legyenek kegyesek engem arról értesíteni. Különösen az utóbbi időben részben a megírásra való anyag összetörődése, részben a kiadólivatal tavalyi és idei számadásai miatt akkora volt az előfoglaltságom, hogy a némileg halasztható teendőket kénytelen voltam jobb időkre eltolni. Ezután remélhetőleg több időm lesz már. Kérem egyszerűsággal azokat is, a kiket ebben az irányban némi szívességre kérek, legyenek szivesek a küldött gyűjtőleveket — természetesen nevekkel teltlen — visszaküldeni.

S. I. Veszprém. Mindez szól kegyednek is. A jövő héten azonban eszemben kívül több példányt s akkor levélben elmondom mindazt, a miért legalább háromszor sikertelenül interpellált. Hiába! egy ember csak egy ember.

K. L. Pázmánd. Önt azzal vádolja a sponólap, hogy három hetekönnap nem mondtott kismisét s ezért nyíltan a meggyőspüspök figyelmét hívja fel önm. Leveléből látjuk, hogy az egész vád rágalm. Ezt mi is gondoltuk rögtön. Hiszen ilyen hülyeséget vádként csak onnan kaphat az ember, a hol a katolikuskokat, különösen a katolikusk papokat fanatikusán s elvből gyűlölik. Tessék a dolgot részletesebben megírni, akkor aztán felelni fogunk arra is, hogy az ilyen hitvány eljárásért hogyan és hol keressen orvoslást és megtorlást. Egyébként elég jól nézünk ki. Ma holnap a zsidó lapok fogják még azt is előírni, hogy ki hova menjen sétálni. S ha nem az ő szájuk ize szerint cselekszünk, rögtön a püspökhöz rohanunk. Ök — spendétk!

LEGJOBB CIPŐTISZTÍTÓSZER

mely a legpompásabb fényt adja és a bőrt tartóssá teszi. NIGRIN egészségi szempontból melegen ajánlható, mert NIGRIN folytonos használatnál is a bőrt légmentesen el nem zárja, úgy hogy a láb kipárolgását nem akadályozza.

ST. FERNOLENDT, Bécs
cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

HIRDETMÉNY.

Nagymennyiségű első osztályú szokvány minőségű sima és gyökeres **Riparia-Portalis, Rupestris-Monticola** és **Vitis-Solonis** amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyra nemesített első osztályú szokvány minőségű a legjobb bor és csemegefajta

gyökeres fásoltványok

hozhatnak általunk forgalomba.

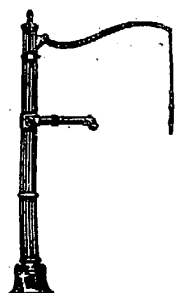
BADACSONYVIDÉKI SZŐLŐTELEP

kezelősege, Tapolca (Balaton mellett).

Mélyfuratu

ÁRTEZI KUTAKAT, VIZVEZETÉKI MUNKÁKAT, KUTSZIVATTYUKAT, GÉP- ÉS KAZAN- MUNKÁKAT ELVALLAL!

Uj szivattyuk 30 kor.-tól feljebb kaphatók!

FÜRDŐSZOBA BERENDÉZÉST OLCSON TELJESIT.

Motorok javítását szakszerűen eszközli.

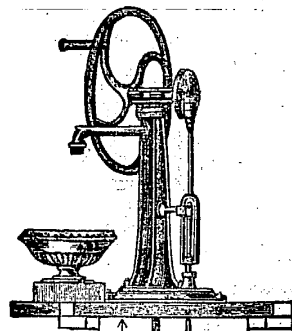
Javitásokat pontosan eszközöl:

FEJES BERTALAN

gépműhelye és kutturási vállalata

S-Z-É-K-E-S-F-E-H-É-R-V-Á-B.

királykut mellett.

SCHMÖLTZ LÁSZLÓ és FISCHL GYULA

CIM, CIMER-, SZOBAFESTŐ és MÁZOLÓK
SZÉKESFEHÉRVÁR, VÁSÁRTÉR 17. SZÁM.

Elvállalnak minden e szakmába vágó munkát a legnagyobb igényeknek megfelelőleg, szolid árak mellett.

Ugyanott egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

MEGHIVÓ.

A „Székesfehérvári Takarékpénztár“ 1908. február hó 15-én délután 3 órakor az intézet helyiségében

62-ik rendes évi közgyűlést

tartja,

melyre a t. c. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 14-ik §-a értelmében a közgyűlésen részvételre csak oly részvény jogosít, mely a résztvevőre legalább négy héttel a közgyűlés napja előtt átiratott és a mely még le nem járt szelvényivel együtt legkésőbbben a közgyűlést megelőző napon a társaság pénztáránál letétetett, vagy melynek 23. §-a c) esetében bírói letétbe helyezése igazoltatik.

Közgyűlési tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése 1907. üzleti évről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése 1907. üzleti évről.
3. Határozat a számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása tárgyában.
4. Számadási felmentvény tárgyában határozat az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére az 1907. évi számadásra nézve.
5. Özv. Rupp Alajosné kérvénye.
6. Megválasztása egy igazgatósági tagnak öt évre. Székesfehérvár, 1908. évi január 27-én.

Az Igazgatóság.

Meghívó.

A Fejérvárcsurgói Ker. Fogy. Szövetkezet
f. é. február hó 9-én d. u. 3 órakor
tartja

Rendes évi közgyűlést

a római kath. iskola tantermében,
melyre a szövetkezet tagjait tisztelettel meghívja
az Igazgatóság.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése után az 1907. évi mérleg beterjesztése
2. A szükséges felmentvények megszavazása:
3. A tiszta nyereség fölötti határozat.
4. Felügyelő bizottság megválasztása 1908-ik üzletévre.
5. Indítványok, ha azok 4 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóság útján beterjesztetnek.

A mérleg, nyereség és veszteség számla a gyűlést megelőzőleg nyolc napon az üléshelyiségben kifüggesztve megtekinthető.

Fejérvárcsurgó, 1908. január hó 31-én.

A „Fejérvár-csurgói keresztény fogyasztási szövetkezet“

Vagyon.

Mérleg-számla.

Teher.

	K.	f.		K.	f.
Kézpénzkészlet	77	19	120 db. üzletrész á 10 kor.	1200	—
Árukészlet	4108	13	Áruhitelzők	1669	38
Adóok	2136	52	Kölcshátszámla	2000	—
Felszerelési költség mint holttőke	1009	71	Mult évi fel nem vett osztalék	145	18
Törlesztéses betét számla	1200	—	Berendezés, mint holttőke	1009	71
			Házbér hátralék	50	—
			Tartalépalap a mult évről	2301	61 k.
			Folyó évi 50%	75	34 k.
			Egyenleg, mint nyereség	2376	95
	8526	55		75	33
				8526	55

Kiadás.

Veszteség-nyereség-számla.

Bevétel.

	K.	f.		K.	f.
Házbér	100	—	Áruknál nyers bevétel	2766	34
Személyzet fizetése	780	—			
Szállítási költség	410	02			
Üzleti költség	680	34			
Adó	466	23			
Kamat számla	179	08			
Tiszta nyereség	150	67			
	2766	34		2766	34

Fejérvárcsurgó, 1908. január hó 31-én.

Debreczeni Gyula s. k., elnök, Potyondy Adám s. k., Miliás József s. k., Pethő Lajos s. k., Róka János s. k. igazg. tagok.

Ezen mérleg, veszteség- és nyereség-számla a felügyelő-bizottság által megvizsgáltván, rendben és a kereskedelmi törvényekkel meg-
egyezőnek találtatott.

Szentiványi Károly f. b. elnök. Szabó Jenő f. b. t. Balázsik András f. b. t. Laki Ferenc f. b. t. Pap József f. b. t.

ELECTRO BIOSCOP (Mozgó fényképek)
az „**OTTHON**“ kávéházban **Kossuth-utca 13. sz.**

Naponta 2300 méter film bemutatás!

☛ Szabad bemenet! ☛ ☛ I. rendű cigány zenekar! ☛ ☛ Buffet. ☛

A Székesfehérvári Takarékpénztár

Mérleg-számla.

V a g y o n				T e h e r			
Fkvi lapsz.		K.	f.	Fkvi lapsz.		K.	f.
193	Pénztár, készpénz			1	Részvénytőke		200000
177	Jelzálog kölcsönök		205191 87	2	Tartaléktőke		323600
186	Váltók		7522305 76	3	Külön tartalék		400000
188	Kézizálogok		27113	5	Adótartalék		22000
169	Értékpapírok		4962755	6	Gróf Cziráky Antal alapítványa		10000
40	Értékpapírok függő kamatai		74980 16	171	Nyugdíjalap	198081	
41	Intézeti ház leírás	78000			értékpapírjai	3480	201561
		2000	76000	8			
42	Felszerelés leírás	2265	1200	9	Közhasznú vállalat		6970
		1065		10	Emlék alapítvány		18723
43	Ügyvédi előleg		367 94	181	Betétek		11252595 09
218	Adósok fedezet mellett		1095904 61	11	Engedményezett jelzálogok		2113268 76
				142	Visszszámított váltók		1506454 13
				23	1908-ra befolyt házbér		600
				28	Fel nem vett osztalék		260
				28	Bélyegilletékek		230 18
				36	10% kamatadó		23036 57
				37	Átmeneti kamatok egyenlege		90538 90
				218	Folyószámla hitelezők		220699 22
					Nyereség áthozat 1906. évről	3550	
					Nyereség	163367 89	166917 89
			16557454 74				116557454 74

Veszteség-nyereség-számla.

K ö l t s é g				J ö v e d e l e m			
Fkvi lapsz.		K.	f.	Fkvi lapsz.		K.	f.
191	Betét kamat		445115 29	82	Nyereség áthozat 1906. évről		3550
153	Kamatok		4884 71		Kamatok:		
58	Visszszámítási kamat		52485 40	184	jelzálog kölcsönök után	344198 61	
209	Nyugdíjak		5196 06	189	leszámított váltók után	125648 51	
36	10%-os kamatadó:			205	kézi zálogok után	2180 65	
	betétek után	44511 63		180	adómentes értékpapírok után	217959 87	
	folyószámlák után	1167 27	45678 90	216	pénzüntezeteknél elhelyezett tőkék után	590 97	
207	Tiszti fizetések		28420	216	egyéb adósok után	63514 67	
185	Folyó költségek		7470 06	206	késedelmi	5157 54	759230 82
136	Adó		5834 46	23	Házbér jövedelem		3840
143	Perköltségek		120 35	212	Jutalékok		2244 74
152	Leírások:						
	az intézeti ház értékéből	2000					
	a felszerelés értékéből	1065	3065				
128	Házfenntartási költségek		497 44				
208	Ügyvédi és jogügyi költségek		3200				
	Nyereség áthozat 1906. évről	3550					
	Nyereség	163367 89	166917 89				
			768865 56				76-865 56

Székesfehérvárott, 1907. december hó 31-én.

Czirák Antal,
igazg. elnök.

Dieballa György,
igazg. alelnök.

Kaltenecker Márton,
vezér igazgató.

Ruff Béla,
pénztárnok.

Csapó István,
főkönyvelő.

Deutsch Ignác,
igazg. tag.

Farkasdy Dezső,
igazg. tag.

Kenessey Gyula,
igazg. tag.

Klökner József,
igazg. tag.

Dr. Kövesy István,
igazg. tag.

Pick Ignác
igazg. tag.

A mérlegben foglaltak előleges leltározása után a mérleg és veszteség-nyereség-számlákat tüzetesen megvizsgálván a fő- és segédkönyvekkel meggyezőnek találtuk.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Fittler Béla, elnök.

Pisky László.

Reé István.

Dr. Révy Ferenc.

Dr. Schlamadinger Jenő.

A Székesfehérvári Takarékpénztár felügyelő-bizottságának jelentése az 1907-ik évről.

Tisztelt Közgyűlés!

A kereskedelmi törvény és alapszabályaink rendelkezéseinek teszünk eleget, midőn intézetünk 1907-ik üzletévében teljesített működésünkről az alábbiakban beszámolunk.

Az intézet üzletvezetését és ügykezelését, — annak minden ágában — a havonként megtartott ülések alkalmával ellenőriztük. Megvizsgáltuk időközönként a könyvvezetés minden ágazatát, az intézet értékpapír vagyonát, valamint a folyószámla és kézzizálog kölcsön fedezeteket s mindenkor a vagyon és ügykezelés pontos és alapszabályszerű voltáról győződöttünk meg.

Az 1907. évre felállított Mérleg számlát és Veszteség-Nyereség számlát átvizsgálva, megállapítottuk, hogy azok a helyesen felvett leltárak alapján, a törvényes kellékeknek és a tényleges üzleti eredménynek megfelelően készültek.

Az igazgatóság által javasolt nyereség felosztást, mely szerint a kimutatott 166917 kor. 89 fill. tisztajövedelem felhasználatik és az 1907. évi osztalék részvényenkint 130 koronában állapittatik meg helyeseljük és elfogadásra ajánljuk.

Mindezek alapján a szokásos felmentvénynek az igazgatóság részére való megadását ezennel javaslatba hozzuk; és annak megadását a magunk részére is kérjük.

Székesfehérvárott, 1908. január hó 28-án.

Fiski László,
felügy. biz. tagok.

Reé István,
felügy. biz. elnök.

Fittler Béla,

Dr. Révy Ferenc,
felügy. biz. tagok.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.